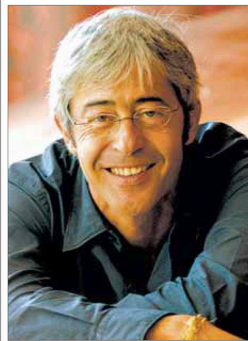

CULTURA & ESPECTACLES

Les principals empreses veuen "vergonyós" el 10% que la societat els cobra per cada entrada venuda

Els promotors contra la SGAE

D'esquerra a dreta, Tito Ramoneda, Joan Mas, Neo Sala i Martín Pérez, els principals promotors musicals barcelonins: entre tots organitzen uns 4.000 concerts ■ MIQUEL ANGLARILL / AVUI

Andreu Gomila
BARCELONA

Es diuen Doctor Music, Mas i Mas, The Project i Concert Studio, i són, amb la multinacional Live Nation, els principals promotors musicals barcelonins. Plegats organitzen anualment uns 4.000 concerts –des del jazz del Jamboree fins a U2, del Festival de Cap Roig al Festival de Guitarras–, venen més d'un milió d'entrades i estan cansats del tracte que reben de la Societat General d'Autors i Editors d'Espanya (SGAE), que fa anys que els cobra el 10% de cada entrada venuda, concerts benèfics inclosos. Una xifra molt superior a la de la resta d'Europa, on la mitjana es mou entre el 2% i el 8%, quan es tracta d'una actuació amb

Les frases

«Si els promotors cobrésim el 10% de la recaptació de tots els concerts, seríem multimilionaris»

Joan Mas
DIRECTOR DE MAS I MAS

«Molta gent no sap que paga un cànon arbitràriament imposat per la SGAE en l'època del franquisme»

Neo Sala
DIRECTOR DE DOCTOR MUSIC

ànim de lucre. Com afirma amb ironia Joan Mas, de Mas i Mas, "si els promotors cobrésim el 10% de la recaptació, seríem multimilionaris". Aquest 10% és vist com un cànon "fora de tota lògica" i "vergonyós", per reproduir les paraules textuales dels promotors consultats per l'AVUI.

Només Live Nation no ha volgut opinar sobre aquesta qüestió. Els altres quatre estan força enfadats i més en temps de crisi, en que els marges es redueixen. I el tema de "boicotejar" la SGAE ja ha sortit en alguna reunió de l'Associació de Promotors Mus-

icals. Neo Sala, director de Doctor Music, diu estar disposat a sumar-se a una acció del sector per canviar les normes. "Molta de la gent que compra entrades de concerts no sap que el 10% del preu que paga va adreçat

a sufragar un cànon arbitràriament imposat per la SGAE en l'època del franquisme", indica. Més mesurat, Tito Ramoneda, de The Project, només demana que es modifiquin les formes i que el cànon s'adeqüi a la mitjana europea, que el situa pels volts del 3%. Aquesta xifra és molt difícil d'aconseguir i ni l'Exgae (un col·lectiu que lluita per la desaparició dels cànon o, almenys, per crear una alternativa a la SGAE) la coneix. Ho han intentat de totes les ma-

neres, i Simona Levy, la seva impulsora, remarca l'opacitat que hi ha sobre el tema.

Idea a l'ICIC

El cert és que, segons Neo Sala, aquest 10% "és tremendament alt i està fora de lògica, en especial quan parlen d'artistes anglesos i nord-americans". I posa exemples: "El cànon per drets d'autor al país d'origen de l'artista, de fet, creu que el millor seria que la SGAE no cobrés cap mena de cànon als promotors que l'artista que contracta faci el seu repertori. A Pérez, però, el que més el molesta són les formes. Diu estar cansat de la manera d'actuar dels inspectors: "Quan fem el Festival del Mil·lenni sempre ve un paio a les sis de la tarda al Palau

Calcanhotto tocant al Festival de Jazz (The Project) ■ M.A.

Mas i Mas gestiona el club Jamboree ■ FRANCESC SANS

Escultura de Livia, tercera esposa d'August i mare de Tiberi, representada com una Juno capitolina ■ ADRIÀ LLONGH

Una exposició d'escultura clàssica mostra detalls com els hàbits de perruqueria

Els romans les preferien rosses

Ignasi Aragay
BARCELONA

L'escultura romana, a part dels seus valors estètics i de la seva decisiva importància en la història de l'art, és, des del punt de vista més estrictament arqueològic, un pou d'informació. L'exposició *Rostres de Roma*, una trentena de retrats provinents de l'Arqueològic Nacional de Madrid, serveix per mostrar el diferent tractament que rebien, a l'hora de ser representats plàsticament, els dirigents imperials i els ciutadans particulars.

Els primers són la viva imatge del poder, clarament idealitzats. Els segons tenen la gràcia d'expressar més realisme, especialment els homes. Les dones compareixen uns ideïtics codis de bellesa –cures ovalades i saludables, ulls amellats...– i bàsicament es distingeixen pels pentinats. L'ús de perriques o extensions, el tintatge dels cabells, la utilització del *calamistrum* –apa-

rell per ondujar els cabells– i l'existència d'esclaves perruquers eren a l'ordre del dia. Els cabells rossos eren molt valorats i, entre les prostitutes, es feien servir colors llampats: blau, taronja, groc brillant... Les dames optaven per tons més apagats. Les modes del pentinat variaven molt ràpidament. És a dir, tot plegat com vui.

L'escultura de l'emperadriu Livia que ara es presenta a Barcelona, trobada a Paestum (Itàlia), de cos sencer, és la peça estrella de la mostra. Com les deesses –en aquest cas la Juno capitolina– apareix asseguda. Destaca pels plecs de la túnica, una gran finor de rostre i, esclar, el pentinat. En contrast amb pentinats més sofisticats, també hi ha el d'una dama anònima amb la ratlla al mig i recollit amb una cueta curta. ■

* **Rostres de Roma**
MUSEU D'ARQUEOLOGIA DE CATALUNYA. FINS 13-09-2009

Els U2 van tocar a Barcelona gràcies a Doctor Music, mentre que Miguel Bosé va obrir diumenge Cap Roig ■ JOSEP LOSADA / EDDY KELEKE

té encara menys sentit".

Del que es queixen els promotors és que paguen dues vegades l'artista. Martín Pérez, de Concert Studio, assegura que ell ja inverteix en un músic perquè toqui els seus temes, i que no té sentit que després torni a cobrar des de la SGAE. Josep Maria Dutrén, responsable de l'àrea de música de l'Institut Català de les Indústries Culturals, de fet, creu que el millor seria que la SGAE no cobrés cap mena de cànon als promotors que l'artista que contracta faci el seu repertori.

A Pérez, però, el que més el molesta són les formes. Diu estar cansat de la manera d'actuar dels inspectors: "Quan fem el Festival del Mil·lenni sempre ve un paio a les sis de la tarda al Palau

Les frases

«Les formes de la SGAE s'han de modificar i s'han d'adequar a la mitjana del que es paga a Europa»

Tito Ramoneda
DIRECTOR DE THE PROJECT

«He proposat a l'Associació de Promotors Musicals que ens plantem i no paguem el cànon»

Martín Pérez
PRESIDENT DE CONCERT STUDIO

de la Música i et demana el programa. Jo, com que ja n'estic fent, els he fet alguna broma, per provar; i els he dit que aquella nit tocaré cançons d'un tal Mark Lombart, amb títols com *La luna luce sobre un mar azul*. Doncs ell apunta i marxa. I resulta que hi ha un tal Mark drets, perquè a la SGAE el tenen un expedient...".

"Amb els 300.000 euros que els paguem cada any, els inspectors ja es podrien quedar als concerts", remuga Pérez. Una altra qüestió que posa damunt la taula és la de la recaptació. "Què fan amb tots aquests diners? Segur que a Mark Lombart no els hi paguen", apunta, tot deixant clar que els artistes "desconeguts" són el 80% dels potencials beneficiaris.

Joan Mas, tot i deixar clar que el cobrament d'aquest 10% és una "vergonyosa", excusa parcialment la SGAE i en responsabilitza els polítics. "És cert que els autors han d'estar protegits i que enlloc es cobren cànon tan forts. El món ha canviat i, més que gravar, el que hauria de fer la SGAE és ajudar, ja que nosaltres el fem és difondre la música". "Els, en el fons, no són dolents i el que fan és complir la llei", afegeix.

La unió és l'única via per aconseguir algun canvi. Pérez diu haver tret el tema del boicot en alguna reunió de l'Associació de Promotors. "No paguem", els ha exhortat. I, pel que sembla, la idea va quant. "Ens costa molt d'unir-nos, però ho farem", diu Joan Mas. ■